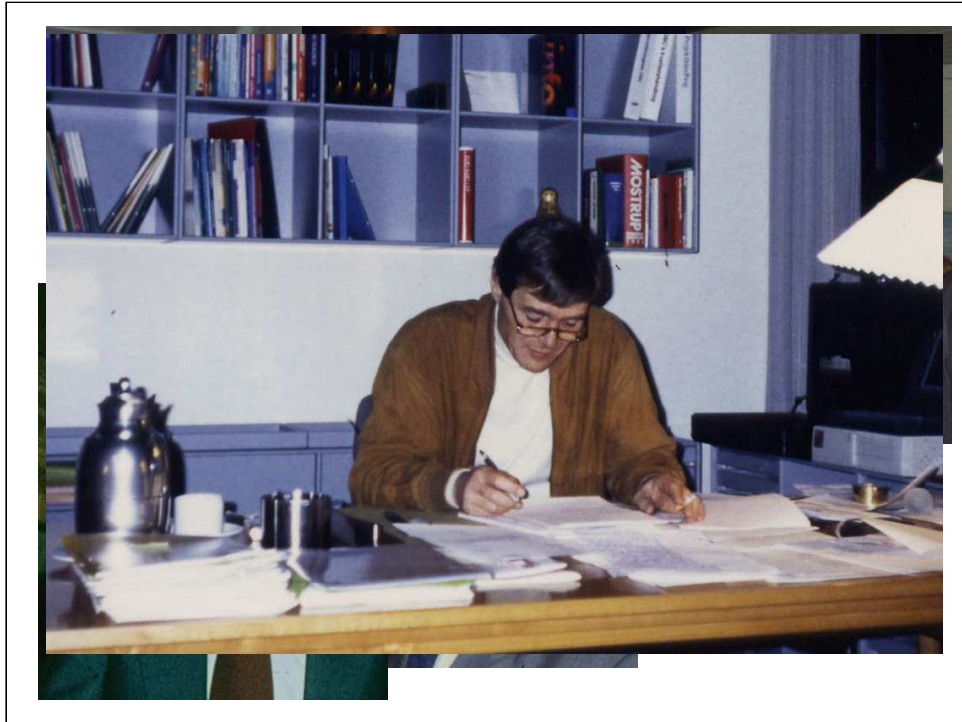

Jeg har levet under 3 monarker

Jeg har tjent under 6 direktører leo, ole, asger, bølge, jan, mogens

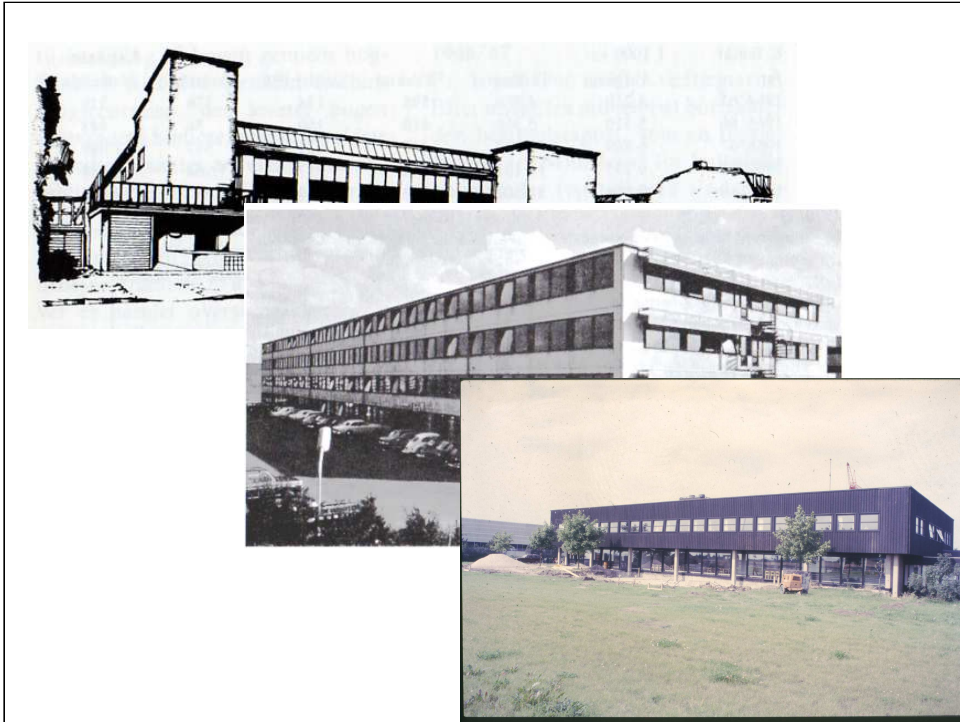
Og jeg har haft 5 chefer hjuler, ole, ts, pmp, bow som chefer

Jeg har slidt indtil flere sekretærer op:

Arbejdet på 3 adresser

Det har taget mig 40 år, og mange vil synes, at det er lang tid. Og så i samme firma, selv om det har skiftet navne og bomærker undervejs. Jeg ledte forgæves efter beviset på, at vi en kort stund hed Dansk BiblioteksService

Jeg ledte forgæves efter beviset på, at vi en kort stund hed Dansk BiblioteksService

Men jeg synes, at tiden er fløjet af sted. I managementlitteraturen anbefaler man, at man skal prøve nye områder ca. hvert 5 år – og det gik meget godt de første 25 år, hvor jeg fik lov til at tage livtag med mange spændende og forskellige udfordringer på forskellige områder

Det har strakt sig fra, håndlanger på lageret,.

redaktionsarbejde på kataloger og boglister

produktudvikling af teknikker til rationel produktion af trykte kort og seddelfortegnelser, etablering af lydbogsservice, deltagelse i Faust-projektet, nye produktionsformer med mikrofiche og -film og senere CD-ROM,

Udfordringerne og perspektiverne og det kreative råderum har været det væsentligste incitament til at overgå til at blive gråt guld. Både Bibliotekscentralen og Dansk BiblioteksCenter har kunnet tilbyde udfordringer, hvor jeg følte at jeg kunne få frie hænder til at udfolde alskens innovation.

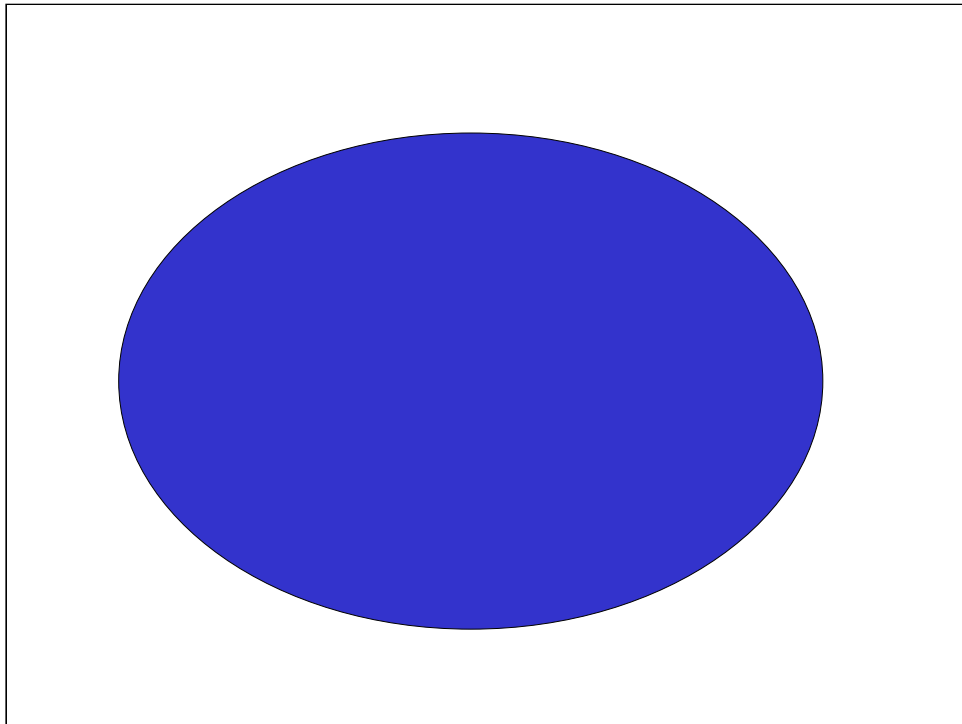
Dertil kommer, at firmaet er bemanded med en besætning af imødekommende og hjælpsomme mennesker, som har belært en, hjulpet en, støttet en.

Vi har moret os sammen til vores fester, har været bekymrede sammen da der var en konkurs

og vi har samarbejdet på tværs på Anders Jacobsens 'team-kurser', ja, vi har været DBC-ansatte.

Og hvor finder man ellers så mange imødekommende og kreative mennesker?

Jeg kan jo konstatere, at jeg hverken er den første eller den sidste der opnå et 40-årsjubilæum, og det skyldes – gætter jeg på – at der er andre, der føler som jeg.

Jeg har også altid fået frie hænder til at arbejde ud over den normerede tid. Som Lars Edinger engang udtrykte det: jeg havde en løs bagkant mht at komme hjem. Det har stillet krav til det hjemlige bagland, som heldigvis har været meget forstående for at dels jobbet tog så meget tid, og dels at der har været en del fravær under de rejseaktiviteter, der er blevet mig forundt til kurser og konferencer såvel her i landet som i udlandet.

Når jeg engang skal gøre regnestykket op med DBC, vil jeg mene at jeg har 2750 timer (25 år á 220 dage * ½ time) til gode, fordi jeg i de sidste mange år ikke har brugt tid på at spise frokost. Først var det møder med Erik Kristensen hvor vi kombinerede videnuveksling, daglig tilrettelæggelse og planlægning, senere lå jeg ofte på landevejen mellem to destinationer man skulle nå til aftalte møder. – Og så blev det en vane at springe frokosten over...

Vi er blevet et stort firma, og vores tekniske muligheder betyder, at vi behøver ikke at komme i nærkontakt med hinanden.

Derfor er det mig en stor glæde, at så mange er dukket op – ikke bare dem jeg har ansat eller samarbejdet med. Ikke mindst er jeg utrolig glad for, at tidligere kollegaer har ulejliget sig til Ballerup i dag.

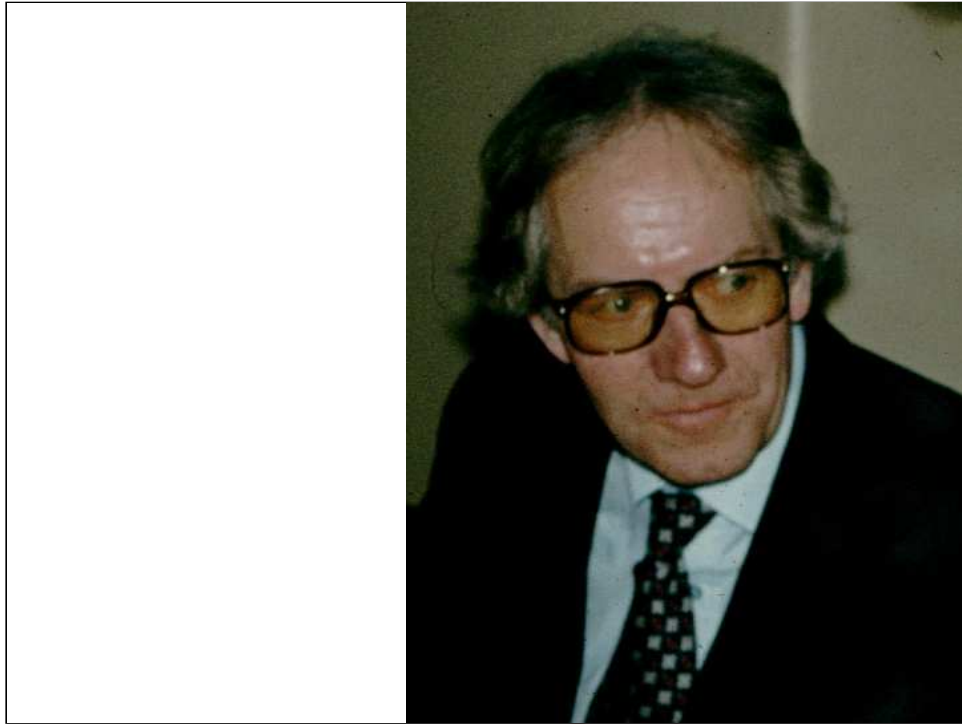
Jeg har også været glad for de tilkendegivelser, der er kommet fra dem, der var forhindret i at komme i dag.

Der var Ole Hovman, som lærte mig meget af formuleringens og diplomatiets udveje, og som også var en rigtig god sparringspartner.

Vores konsulenter, som til tider var mere kreative end teknik og økonomi kunne bære. Kirsten som som har haft flere roller og regnskabschefen Jørgen Hansen, som jeg arbejdede sammen med i Nyt Dansk Litteraturselskab

Ib Mortensen fra Indbindingscentralen var guiden til bogindbindingens og klargøringens verden

Erik Kristensen, vores trykkerileder, som førte mig ind i trykkeriteknikkens verden og Lizzie Hansen som altid havde de tal, man skulle bruge

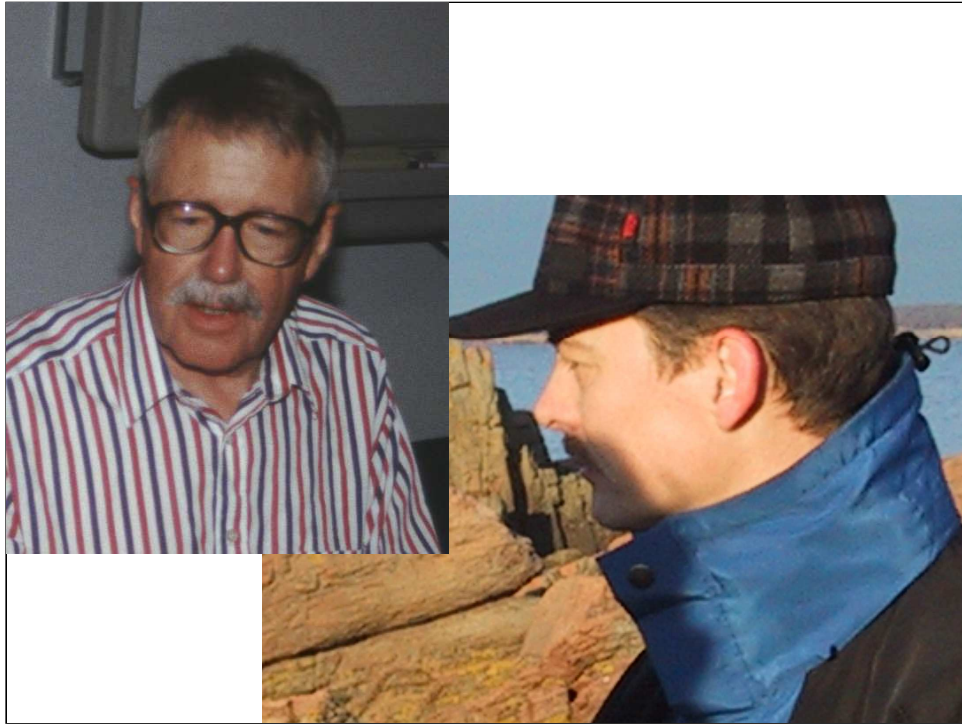
– senere fulgt af Mogens & Helmer Thomsen.

Medarbejderne i den daværende forlagsredaktion som var med til at udvikle en professionel forlagsafdeling fra bunden med kalkuler, produktionsplaner – og som bakkede op om de mange ideer, der opstod.

lancering af pc-programmer til rationalisering af biblioteksrutiner, indtil jeg de sidste 15 år har været tilknyttet husets it-funktion, hvor det heller ikke har skortet på udfordringer i forskellige afskygninger og med forskellige kasketter

Eigil Balling og Peter Binderup, der prøvede at lære mig noget om edb herunder programmering i Dataflex

Claus Jørgen Gunnar og Lars Edinger der fik uriasposten at skulle sælge programmer til firmabiblioteker

Christian Petersen har gennem alle årene allerede fra BC Inventartiden været mig en god sparringspartner med mange visioner, og et godt sted at få skæve indfaldsvinkler til det, man selv synes var en god idé. – Og så er det CIP's skyld at jeg landede i IT-afdelingen

Og så naturligvis alle dem i it-afdelingen, som tålmodigt kæmper med at få mig til at forstå edb, og uden hvem vi ikke ville have stået med den professionelle afdeling, vi har i dag, og hvor vi har et Danmarksmesterskab i it-support som trofæ.

Jeg tror, det kommer med de grå tindinger, at historien begynder at betyde noget for en. Så når CIP erklærer, at nu ryddes kælderen for arkivmateriale, så bliver jeg bekymret.

Uanset at vi er en organisation med en efterhånden lang historie, har huset aldrig været god til at forholde sig til historien.

I de senere år har jeg forsøgt at dokumentere nogle af vores mærkedage, men desværre må det konstateres at der er store huller i fortiden, og at historien dør i takt med at medarbejderne går på pension.

Derfor har jeg været i arkivet og fundet lidt frem fra fortiden. Ca 5 minutter, som vil blive afspillet, når jeg har sluttet her.

Og det gør jeg nu ved at sige tak.

Tak fordi I kom og ville være med til at markere dagen. Det har været det der har glædet mig mest.

Men naturligvis også Tak for gaverne

Tak for de pæne ord...

Jeg vil bede jer sammen med mig udbringe et ønske om, at DBC fortsat vil være den gode og rummelige arbejdsplads, som den har været og at den vil være begunstiget med medarbejdernes unikke DBC-spirit.

Det gør vi ved at udbringe et leve....